

කිම්පක්ක ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි සියළු ලෝවැඩ කිරීමෙහි සමත්වූ තිලෝගුරු බුදුරජානන්වහන්සේ දෙවරම්වෙහෙර වසනසේක් උකට්ඪිවූ හික්කුකෙණෙකුන් වහන්සේ අරභයා වදලසේක.

එක්තරා කුලපුත්‍රයෙක් බුඬශාසනයෙහි ලැදිව මහණව එක් දවසක් සැවැත් නුවර පිටුසිගා ඇවිදිනේ සවාහරණයෙන් සැරහුණාවූ එක් සත්‍රියක් දැක කෙලඟ වසගව ශාසනයෙහි ඇළුම් නැතිවූයේය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ හික්කු ව ආචාරී උපාධ්‍යායන්වහන්සේ සමීපයට කැඳවාගෙන ගියේය. සවිඥයන් වහන්සේ ‘‘සැබෑද මහණ තෝ ශාසනයෙහි උකට්ඪිවූයෙහිද’’යි විචාරා සැබව සවමීනී කීකල්හි මහණ මේපඤ්චකාම ගුණයෝ නම් පරිභොග කාලයෙහි සිත්කළුවන්නාහ. ඒ පඤ්චකාම කොට්ඨාසයන්ගේ අනුභව කිරීම නරකාදී සතර අපායෙහි ඉපිද මහදුක් දෙන බැවින් කිම්පල නම් විෂපල අනුභවකිරීම හා සමාන වන්නේය, කිම්පල නම් වණියෙන් ගන්ධයෙන් රසයෙන් සමුඬිය, අනුභව කළකල්හි වනාහි අනුභවභව සිදු ජීවිතඝෂයට පමුණුවන්නේය, පෙරන් බොහෝදෙන ඒ එලයෙහි ද්‍රෂ්‍ය නොදැන වණි ගන්ධ රසයෙහි බැඳී ඒ එලය අනුභවකොට ජීවිතඝෂයට පැමිණියෝ වේදැයි වදාරා ඉකුත්වත් දක්වා වදලසේක.

යටගිය දවස බරණැස්නුවර බුහමදතන නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්‍යය කරණ කල්හි අප මහබෝසතානෝ සාත්තුනායකව පන්සියක් ගැලින් බඩු ගෙන්වාගෙන නැගෙනහිරින් බස්නාහිරට යන්නාහු. මහවන සමීපයට පැමිණ මනුෂ්‍යයන් රැස්කරවා ‘‘මේ වනයෙහි විෂ වෘක්ෂයෙක් ඇත, එසේ හෙයින් මා නොවිචාරා නොපි හැම පෙර නොකැවිරූ එලයක් නොකව’’යි අවවාද කළාහුය. මනුෂ්‍යයෝ වනය ඉක්ම ආරණ්‍ය මුඛයෙහි එක් කිම්පකක නම් විෂ වෘක්ෂයෙක් එලභාරයෙන් නැමී තිබෙන්නා දුටුය, වෘක්ෂයාගේ කඳ අතුපත් එල සටහනින් හා වණි ගන්ධ රසයෙන් අඹ එල හා සමාන වන්නේය, ඒ යන්නාවූ සත්‍රියන් අතුරෙන් සමහර කෙණෙක් වණි ගන්ධ රසයෙහි බැඳී අඹ එලය යන සංඥාවෙන් අනුභව කළාහුය. සමහර කෙණෙක් සාත්තුනායකයා විචාරා කම්හයි අනින් අල්වා ගෙන සිටියාහුය, මහබෝසතානෝ ඒ සථානයට පිමිණ අල්වා ගෙන සිටි එල දම්මවා යම්කෙණෙක් කමින් සිටියෝ නම් ඔවුන් වමනය කරවා බෙහෙත් දුන්නාහුය, ඒ සත්‍රියන්ගෙන් සමහරකෙණෙක් නිරෝගීවූහ, පළමුකොට අනුභවකොට සිටියාවූ සත්‍රියෝ ජීවිතඝෂයට පැමිණියාහුය, බොධිසත්‍රියෝ තමන් කැමති තැනට සැපසේ ගොස් වෙළඳාම් කිරීමෙන් ලාභ ලැබ ගෙන නැවත තමන් වසන්නාවූ සථානයට අවුත් දුනාදී පින්කම් කොට කම්වූ පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගියෝය.

ශාසනාවූ බුදුරජානන්වහන්සේ මහණෙහි යම් සත්‍රියෙක් මත්තෙහි වන්නාවූ ද්‍රෂ්‍ය නොදැන පවකාමය අනුභව කෙරේද ඒ සත්‍රියා කිම්පක්ක නම් විෂ එලය අනුභවකළාවූ සත්‍රියන් මරණට පැමිණියාක්මෙන් නරකාදී සතර අපායෙහි ඉපිද මහදුක් අනුභව කරන්නේ යයි වදාරා චතුරායඝ්ඝ්ඝ්ඝ් ප්‍රකාශ කළසේක. උකට්ඪිවූ මහණ සෝවාන්එලයට පැමිණියේය, අවශෙෂපණීදීන් සමහර කෙණෙක් සෝවාන් එලයෙහි පිහිටියහ, සමහර කෙණෙක් සකෘද්ගාමී එලයෙහි පිහිටියහ, සමහරකෙණෙක් අනාගාමී එලයෙහි පිහිටියහ, සමහර කෙණෙක් රහත්වූහ, ශාසනාවූ බුදුරජානන්වහන්සේ මේ ධම්දෙශනාව ගෙනහැර දක්වා වදාරා මේ කිම්පක්ක ජාතකය නිමවා වදලසේක.

එසමයෙහි පණීන් නම් දන් බුදුපිරිසය, එසමයෙහි සාත්තුනායක වූයෙම්. තිලෝගුරු සමාක්සම්බුදුරජවූ මම්මවේදැයි තමන්වහන්සේ දක්වා වදලසේක.